

“ ... TE DONC LA MONEDA QUE S'ATACA AL SOSTRE ... ”

Aquesta manera de diure, expressió assai irònica, fa referiment a moneda que u no donarà mai a moneda que no hi ha ninguna esperança de recibir: és a diure que de certes persones, si s'espera moneda per servicis o altre, difícilment abté i que doncs no arribarà mai, precisament com la moneda que, tirada en alt, s'ataca al sostre.

Segurament és una frase ben antiga i quasi segurament nada quan no hi havia bitllets de paper i la moneda era exclusivament de metall i, doncs, de ninguna manera tenia la possibilitat de restar atacada al sostre.

A propòsit de aquesta expressió lo pensament corri al conte de Bertold, gran bufó de cort que al sou rei ne combinava de cada manera. Pareix, doncs, que un dia Bertold no tenia moltes ganes de fer riure el sou rei que però voliva riure igualment. Bertold així pensa a un estratagema per se'n poguer burlar

del rei com havia fet altres voltes, amb les seues pensades. Bertold així demana al rei de donar-li la bossa de la moneda per un experiment amb el qual se fóra segurament divertit. El rei li dóna la bossa i Bertold comença el sou experiment. Treta la moneda de la bossa diu al rei: «Majestat, voleu que aquesta moneda troni a les vostres butxaques?». «Si!» respon lo rei. «Bé, alhora vos proponc un experiment: jo tiraré la moneda en alt, la que s'ataca al sostre és de Vostra Majestat, mentre la que cau a terra és tota mia! D'acord?». «D'acord!» respon lo rei tot divertit. Lo resultat ja el sabem tots.

Aquesta manera de diure és sempre en ús, i veniva emprada en manera irònica de part de qui, per exemple, coneixent bé un individu, sabiva que de segur no portava moneda a casa. Era una expressió habitual entre els joves fadrins que, al dissabte, al dia de paga, comen-

taven que foren portat a la mere “...tota la moneda que s'atacava al sostre...”.

Vito Loy